

ارزیابی شبکه بازاریابی محصول انگور در دو مسیر تازه‌خوری و خشکبار

مطالعه موردی شهرستان ملایر

زهرا لطفعلیان^۱، علی یوسفی^۲، امیر مظفر امینی^۳

تاریخ دریافت: ۱۳۹۱/۵/۲ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۲/۳/۸

چکیده

با گذار از کشاورزی سنتی و افزایش تولید محصولات کشاورزی موضوع بازاریابی اهمیت فزاینده‌ای یافته است. هزینه‌های بازاریابی در قیمت پرداختی مصرف‌کننده و قیمت دریافتی تولیدکننده تأثیر می‌گذارد و کاهش آن موجب بالارفتن رفاه کل جامعه می‌شود. هدف این مطالعه ارزیابی شبکه بازاریابی محصول انگور در دو حالت تازه‌خوری و خشکبار در سال زراعی ۱۳۸۹-۹۰ در شهرستان ملایر استان همدان است. نمونه مورد بررسی مشکل از ۳۷۹ نفر کشاورز انگور کار، ۱۴ عمدۀ فروش و ۶۰ خردۀ فروش است. در این راستا، مقادیر حاشیه بازاریابی، سهم عوامل بازاریابی در حاشیه بازاریابی، ضریب هزینه بازاریابی و کارایی بازاریابی محاسبه شد. یافته‌ها نشان داد که مسیر عمدۀ بازار رسانی انگور تازه‌خوری و خشکبار

۱. دانش آموخته کارشناسی ارشد توسعه روستایی، دانشگاه صنعتی اصفهان

۲. استادیار گروه توسعه روستایی، دانشگاه صنعتی اصفهان (نویسنده مسئول)

e-mail: ayousefi@cc.iut.ac.ir

۳. استادیار گروه توسعه روستایی، دانشگاه صنعتی اصفهان

آن به ترتیب متشکل از «تولیدکننده- خریدار محلی- خردفروش» و «تولیدکننده- عمدهفروش- خردفروش» است. همچنین سود خالص کشاورز به ازای هر کیلوگرم خشکبار بیشتر از هر کیلوگرم انگور است. از طرفی، حاشیه بازاریابی در منطقه مورد بررسی بالاست و حاشیه خردفروشی بیش از حاشیه عمدهفروشی می‌باشد. نتایج محاسبه کارایی نیز نشان داد که مسیرهای عمده بازار رسانی کارایی مناسبی ندارند.

طبقه بندی JEL : Q13, L11, L66

کلید واژه‌ها:

حاشیه و کارایی بازاریابی، انگور، خشکبار، شهرستان ملایر

مقدمه

پیشبرد اهداف توسعه‌مدار یکی از مهم‌ترین برنامه‌های کشورهای در حال توسعه می‌باشد. یکی از عوامل مؤثر بر کسب درجه مطلوبیت توسعه‌یافتنگی، کاهش هزینه‌های مبادله و بازاریابی در بازارهای مصرف کالا و خدمات می‌باشد (شجری، ۱۳۸۱). بازاریابی شامل مراحل مختلف فرآوری، بسته‌بندی، حمل و نقل و انبارداری است. ارزش محصول با گذراز هر یک از مراحل فوق افزایش می‌یابد، لذا فرایند بازاریابی یک جریان افزایش ارزش افزوده است (امیرنژاد و رفیعی، ۱۳۸۹). گذراز مراحل فوق مستلزم صرف هزینه بوده و در نتیجه، موجب بروز اختلاف بین قیمت پرداختی مصرف‌کننده و قیمت دریافتی تولیدکننده می‌گردد. این شکاف را حاشیه بازاریابی می‌نامند. چنین فرایندی در محصولات کشاورزی مناطقی که دارای مزیت نسبی در تولید محصول می‌باشند اهمیت دارد (شجری، ۱۳۸۱). استان همدان با مساحتی کمتر از ۲۰ هزار کیلومتر مربع حدود ۶ درصد از وسعت تاکستان‌های کشور را در اختیار دارد و بیش از ۱۳ درصد انگور کشور را تولید می‌کند. در این میان، برتری نسبی شهرستان ملایر در تولید انگور و خصوصاً انگور بی‌دانه، که عمدها به کشمکش تبدیل می‌شود، این منطقه را به

ارزیابی شبکه بازاریابی

یکی از مناطق شناخته شده در تولید این محصول در کشور تبدیل کرده است. بیش از ۱۹ هزار خانوار در این منطقه درآمد خود را از طریق باغهای انگور و محصولات تولیدی آن کسب می‌نمایند (سازمان جهاد کشاورزی استان همدان، ۱۳۹۲). با توجه به اهمیت این محصول در منطقه، بررسی وضعیت بازاریابی آن اهمیت قابل توجهی دارد. تولید کنندگان انگور همواره با وجود قیمت پایین این محصول در زمان برداشت، با مشکلات فراوانی مواجه بوده‌اند به‌طوری که به تدریج از تولید دلسوز شده و بیشتر آن‌ها ترجیح داده‌اند به کشت محصولات با بازدهی بیشتر پردازنند. از این‌رو، بررسی مسیرهای بازاریابی انگور و توجه به سهم تولید کنندگان و شناسایی نقاط ضعف و قوت بازار، بدون شک می‌تواند در برپایی یک سیستم بازاریابی کارامد اثری بی‌بدیل داشته باشد.

در زمینه بازاریابی محصولات کشاورزی مطالعات مختلفی انجام شده است. کلانتری و همکاران (۱۳۸۴)، بیکزاده و چیذری (۱۳۸۶) و خالدی و همکاران (۱۳۸۹) به ترتیب عوامل مؤثر بر بازاریابی تعاونی‌های تولید دام و طیور، سیب زمینی و گوشت مرغ را بررسی کردند و نتیجه گرفتند که کanal اصلی بازاریابی در ایران را تولید کننده، عمده‌فروش، خردۀ فروش و مصرف کننده تشکیل می‌دهند. کلانتری و همکاران (۱۳۸۴) در ادامه بیان داشتند که به دلیل ورود واسطه‌های فراوان، کanal‌های فرعی در شبکه بازاریابی ایجاد شده است (کلانتری و همکاران، ۱۳۸۴).

محمدی (۱۳۸۸) خریداران محلی را از اصلی‌ترین عوامل در مسیر بازارسانی محصول انگور دیم در شهرستان ممسنی دانسته و سهم تولید کننده از قیمت نهایی غوره، انگور، مویز و شیره را به ترتیب ۶۱، ۶۳، ۷۴ و ۶۴ درصد ارزیابی کرده است. مقادیر کارایی فنی محصولات فوق نیز بیشتر از کارایی قیمتی بیان شده است.

شجری (۱۳۸۱) در بازاریابی خرمای شاهانی در شهرستان جهرم وجود واسطه‌های فراوان در مسیر بازاریابی را از دلایل ناکارایی نظام بازاریابی بیان کرده است. مرتضوی و

فلاحی (۱۳۸۷) با ارزیابی مسیرهای بازار رسانی گوجه فرنگی در شهرستان مرودشت نتیجه گرفتند که هر چه مسیرهای بازار رسانی کوتاه‌تر باشد، سهم تولید کنندگان بالاتر خواهد بود. در زمینه سهم عوامل از قیمت مصرف کننده، امیر نژاد و رفیعی (۱۳۸۹) در بررسی حاشیه و کارایی بازار برنج در استان مازندران بیان داشتند که عمدۀ فروشان بیشترین سهم از قیمت نهایی را به دست می‌آورند (امیر نژاد و رفیعی، ۱۳۸۹). کرباسی و همکاران (۱۳۷۸) نیز در بررسی بازار گل رز هلندی به نتیجه مشابهی دست یافتند. از نظر پوکرل و تافا (۲۰۰۷) عمدۀ فروشان بیشترین سهم را در قیمت نهایی بازار پر تقال نپال دارند. ماهشوری (۱۹۹۳) نیز به همین نتیجه در مورد عمدۀ فروشان کاماتاکا رسیده و بالاترین سود را از آن آنان دانسته است. در مقابل، واثقی و بخشوده (۱۳۸۸) در بررسی بازاریابی گل رز هلندی در شهرستان اصفهان به این نتیجه دست یافتند که خردۀ فروشان بیشترین سهم از قیمت نهایی محصول را به دست می‌آورند (واثقی و بخشوده، ۱۳۸۸). همچنین باریکانی و همکاران (۱۳۸۷) در بررسی شبکه بازار سانی زیرۀ سبز در شهرستان سبزوار، حاشیه خردۀ فروشی را بیشتر از حاشیه عمدۀ فروشی ارزیابی کرده‌اند (باریکانی و همکاران، ۱۳۸۷).

استخر و اسماعیلی (۱۳۸۹) هزینه بسته‌بندی را از جمله هزینه‌های عمدۀ بازاریابی خرما در شهرستان کازرون معرفی کرده‌اند. کلانتری و همکاران (۱۳۸۴) کارایی نظام بازاریابی تعاونی‌های دام و طیور را پایین ارزیابی کرده‌اند و علت این ناکارایی را هزینه‌های بالای بازاریابی و ضایعات فراوان بیان کرده‌اند. چنین نتیجه‌ای در مطالعات باریکانی و همکاران (۱۳۸۷) و زارع (۱۳۸۹) نیز مشاهده می‌شود.

کاظم نژاد و نیکخواه فرخانی (۱۳۸۸) در تحلیل اقتصادی حاشیه بازاریابی محصول برنج در استان مازندران نیز استفاده بیش از حد از نهاده‌ها را از جمله علل مهم ناکارایی نظام بیان کرده‌اند. شجری (۱۳۸۱) نیز در بررسی مسائل بازاریابی و صادرات خرمای جهرم، وجود واسطه‌های فراوان در مسیر بازاریابی را از دلایل ناکارایی نظام بازاریابی بیان کرده است.

ارزیابی شبکه بازاریابی

همچنین می‌توان به مطالعه ریچاردز و همکاران (۱۹۹۶) در بررسی حاشیه خرده‌فروشی محصول لیمو در چهار منطقه شمال، جنوب، شرق و غرب کالیفرنیا اشاره کرد که معتقدند وجود یک بازار کارآبه لحاظ اقتصادی بویژه در بخش کشاورزی، از اهمیت قابل توجهی برخوردار است.

در نهایت، تروپ و جین (۲۰۰۸) در بررسی سیاست‌های غذایی در آفریقا بیان داشتند به چند دلیل باید مانع بالا رفتن هزینه‌های بازاریابی در محصولات کشاورزی شد: نخست اینکه با بالارفتن هزینه‌های بازاریابی قیمت برای مصرف کننده بالا می‌رود و یا قیمت برای کشاورز پایین می‌آید که هر دو نتیجه روی امنیت غذایی تاثیر منفی دارند؛ دوم اینکه در محصولات کشاورزی، که سهم زیادی از هزینه‌های مصرف کنندگان را تشکیل می‌دهند، نوسانات قیمتی ایجاد می‌شود که این مسئله به طور مستقیم بر روی عرضه و تقاضا و نرخ دستمزد تأثیر می‌گذارد.

شهرستان ملایر با وسعتی برابر با ۳۲۱۰ کیلومتر مربع و جمعیتی معادل ۳۵۰ هزار نفر دومین شهر پر جمعیت استان همدان می‌باشد. مهم‌ترین محصول کشاورزی این شهرستان انگور با تولید متوسط سالانه ۲۰۴ هزار تن است که به شکل‌های تازه، خشکبار و شیره انگور عرضه می‌گردد. در این منطقه، بازاری مناسب و جامع برای فروش محصول انگور وجود ندارد و فراوری محصول بیشتر توسط کشاورزان و با روش‌های کاملاً سنتی صورت می‌گیرد. از طرفی، کارخانه‌های وسیع بسته‌بندی خشکبار نیز تنها نوع خاصی از خشکبار انگور (کشمکش تیزاب) را تولید می‌کنند. در مطالعات قبلی انجام شده در زمینه محصول انگور، بیشتر یکی از شکل‌های عرضه آن مورد بررسی قرار گرفته است در حالی که این مطالعه به دنبال آن است که شبکه بازاریابی انگور در دو مسیر تازه‌خوری و خشکبار را بررسی کند و مسیرهای مختلف بازاررسانی این محصول را با توجه به سهم فعلی شان از عرضه، ارزیابی نماید.

هدف‌های اختصاصی این پژوهش عبارت‌اند از:

اقتصاد کشاورزی و توسعه - سال بیست و دوم، شماره ۸۶

۱. بررسی و شناخت مراحل و عملیات بازار رسانی محصولات تولیدی باغ‌های انگور دیم در شهرستان ملایر
۲. تعیین مسیر و شبکه بازاریابی انگور و خشکبار آن در منطقه
۳. برآورد هزینه خدمات بازاریابی
۴. محاسبه حاشیه و تعیین کاراترین مسیر بازاریابی
۵. ارائه راهکار مناسب جهت بهبود وضعیت بازاریابی این دو محصول در منطقه

روش تحقیق

حاشیه بازاریابی

به طور کلی، حاشیه بازاریابی تمام هزینه‌هایی است که در جریان مسیر بازاریابی محصول از زمان برداشت تا پیش از رسیدن محصول به دست مصرف‌کننده ایجاد شده است. این حاشیه بازاریابی درآمدی است که نصیب تولیدکننده نمی‌شود و به صورت رابطه زیر تعریف می‌شود:

$$M_r = P_r - P_w \quad (1)$$

$$M_w = P_w - P_f \quad (2)$$

$$M_m = M_r + M_w \quad (3)$$

در این روابط متغیرهای عبارت انداز: M_m حاشیه کل بازاریابی، M_r و M_w به ترتیب حاشیه عمده فروشی و خردۀ فروش، P_f قیمت سر مزرعه، P_r قیمت خردۀ فروشی و P_w قیمت عمده فروشی. به علاوه، می‌توان حاشیه را سود ناخالص عوامل بازاریابی در نظر گرفت و با کسر هزینه خدمات بازاریابی از آن در هر مرحله از مبادلات بازار، سود ناخالص محاسبه شود.

سهم عوامل بازاریابی

سهم عوامل بازاریابی با استفاده از فرمول زیر محاسبه می‌شود:

ارزیابی شبکه بازاریابی

$$SH_f = (P_f / P_r) * 100 \quad (4)$$

$$SH_w = [(P_w - P_f) / P_r] * 100 \quad (5)$$

$$SH_r = [(P_r - P_w) / P_r] * 100 \quad (6)$$

در این روابط، SH_f سهم کشاورز از قیمت نهایی، SH_w سهم عمدۀ فروش از قیمت نهایی و SH_r سهم خردۀ فروش از قیمت نهایی است (والن و ترنر، ۱۹۷۰؛ دیگبی، ۱۹۸۷؛ داو و همکاران، ۲۰۰۸؛ حسن پور، ۱۳۷۶).

در محاسبۀ کارایی بازاریابی عقیده بر این است که اختلاف قیمت شامل دو جزء است: سهم دلایی و هزینه‌های بازاریابی. چنانچه سهم دلایی را با IM ، هزینه‌های بازاریابی (شامل هزینه‌های فرصت) را با MC و هزینه‌های ضایعات را با MW نشان دهیم، خواهیم داشت:

$$IM = P_r - P_f - MC \quad (7)$$

در این پژوهش، ناکارایی کلی یک سیستم بازاریابی به دو جزء ناکارایی قیمتی و ناکارایی فنی تقسیم شده که با استفاده از روابط زیر تعریف می‌گردد:

$$PI = (P_r - P_f - MC) / P_r - P_f = IM / P_r - P_f \quad (8)$$

$$TI = MW / P_r - P_f \quad (9)$$

$$MI = PI + TI = (MM + MW) / P_r - P_f \quad (10)$$

در روابط بالا، هرچه مقدار ناکارایی کمتر و به صفر نزدیک‌تر باشد، کارایی مسیر بازاریابی بیشتر است.

اطلاعات مورد نیاز در این پژوهش به صورت اسنادی از منابع سازمان جهاد کشاورزی و پیماشی در سال زراعی ۱۳۸۹-۹۰ از میدان پژوهش جمع‌آوری شد. در این پژوهش، گروه اول در جامعۀ آماری متشكل از ۱۹۴۲۹ نفر تولید‌کننده (انگورکار) در شهرستان ملایر می‌باشد که برای به دست آوردن حجم نمونه از رابطۀ کوکران استفاده و تعداد نمونه برابر با ۳۷۹ نفر برآورد گردید. جهت انتخاب اعضای نمونه از روش نمونه گیری تصادفی خوش‌های استفاده شد. گروه‌های بعدی در جامعۀ آماری شامل عمدۀ فروشان، خردۀ فروشان و واسطه‌های

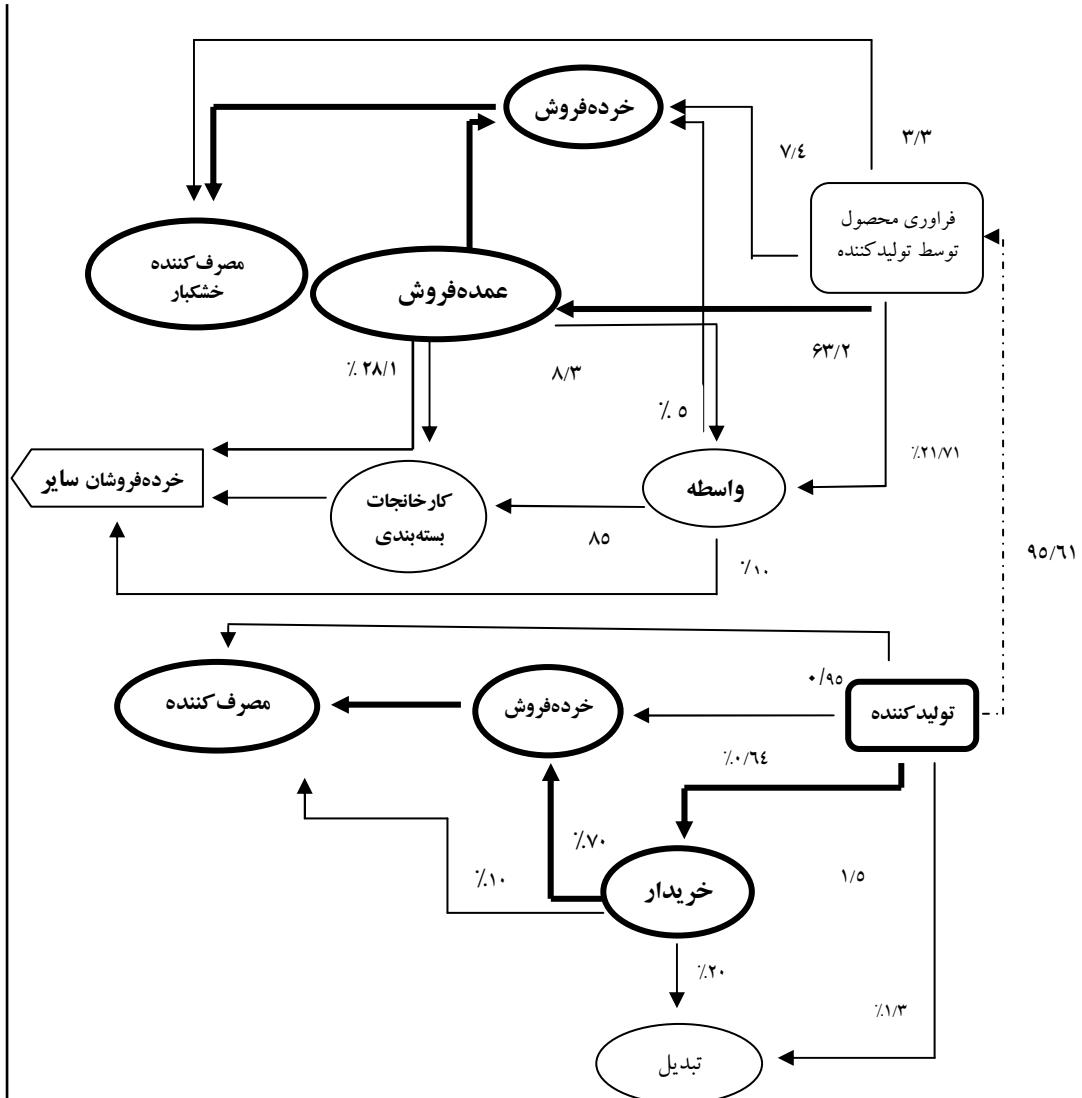
بازاریابی (مخصوصاً کارخانه‌های بسته‌بندی) می‌باشد که به دلیل تعداد کم و محدود آن‌ها در منطقه، در مجموع ۱۴ عمدۀ فروش، ۶۰ خردۀ فروش و ۲۵ کارخانه بسته‌بندی مورد سرشماری قرار گرفتند. اطلاعات مورد نیاز پژوهش از طریق مصاحبه حضوری و تکمیل سه نوع پرسشنامه ویژه تولید‌کنندگان، عمدۀ فروشان و خردۀ فروشان جمع آوری شد و با استفاده از نرم افزار اکسل مورد بررسی قرار گرفتند.

نتایج و بحث

پس از جمع‌آوری اطلاعات و تحلیل داده‌ها، مشخص شد ۹۵ درصد محصول تولیدی وارد مسیر فراوری شده و تنها ۵ درصد به مصرف تازه‌خوری می‌رسد. از طرفی، مسیر «تولید‌کننده - خریدار محلی - خردۀ فروش - مصرف‌کننده» مهم‌ترین مسیر تازه‌خوری انگور بی‌دانه می‌باشد که حدود ۷۰ درصد مصرف تازه‌خوری از این مسیر توزیع می‌شود (شکل ۱). قسمت دیگری از محصول تولیدی توسط تولید‌کننده به تبدیل‌کننده (۱/۳ درصد) و خردۀ فروش (۰/۶۴ درصد) عرضه می‌شود. همچنین مسیر عمدۀ بازار رسانی خشکبار عبارت است از: «تولید‌کننده - عمدۀ فروش - خردۀ فروش - مصرف‌کننده». سپس مسیر «تولید‌کننده - واسطه - کارخانه‌ها - خردۀ فروش (در سایر شهرها) - مصرف‌کننده» دارای بیشترین سهم در بازار رسانی است.

در ضمن، تولید‌کنندگان فعال در مسیرهای خشکبار، کشاورزان انگور کاری هستند که به فراوری محصول خود اقدام می‌کنند؛ به عبارتی، واحد صنعتی فعال در زمینه تولید خشکبار در منطقه موجود نمی‌باشد و فعالیت اصلی کارخانه‌های این مسیر عبارت است از شستشو، بسته‌بندی و درجه‌بندی. نکته قابل ذکر اینکه مطابق تحقیقات به عمل آمده، هیچ‌گونه عامل عمدۀ فروشی فعال در بازار انگور وجود ندارد و عمدۀ فروشان در عرضه خشکبار مشغول به فعالیت می‌باشند (شکل ۱).

ارزیابی شبکه بازاریابی

شكل ۱. مسیرهای بازاردسانی انگور بی‌دانه و خشکبار در شهرستان ملایر

سود خالص عوامل بازاریابی

با توجه به نتایج حاصل شده از جدول ۱، خالص دریافتی تولید‌کننده پس از کسر هزینه‌های بازاریابی در انگور معادل ۳۹۶۶ ریال و در خشکبار معادل ۲۹۹۳۸ ریال ارزیابی شده

اقتصاد کشاورزی و توسعه - سال بیست و دوم، شماره ۸۶

است؛ به عبارتی، خالص دریافتی تولیدکنندگان به ازای یک کیلوگرم خشکبار بیشتر از خالص دریافتی از فروش انگور می‌باشد.

مطابق با پژوهش‌های انجام شده، ضریب تبدیل انگور به کشمش به طور متوسط معادل $1/4$ می‌باشد؛ به عبارتی، به ازای ۴ کیلوگرم انگور، ۱ کیلوگرم کشمش تولید می‌شود. همچنین متوسط تولید انگور در منطقه ۲۵۰۰ کیلوگرم ارزیابی شده که به طور تقریبی معادل ۶۰۰ کیلوگرم کشمش تولید می‌کند. بدین ترتیب سود خالص کشاورز در فروش تازه‌خوری و خشکبار به ترتیب برابر با ۹۸۳۲۵۰۰ و ۱۵۵۴۰۰۰ ریال می‌باشد. به همین جهت، بیشتر کشاورزان محصول انگور خود را به شکل فراوری شده به بازار عرضه می‌کنند.

جدول ۱. وضعیت هزینه‌ها و درآمد تولیدکنندگان برای هر کیلوگرم محصول (ریال)

خشکبار	انگور بی‌دانه	شرح
۶۲	۳۴	هزینه‌های بازاریابی کل
۱۹	۱۱	هزینه بسته‌بندی
۴۳	۲۳	هزینه حمل و نقل
۹۲۰	-	هزینه فراوری
-	۱۷۵	هزینه ضایعات
۳۰۰۰۰	۴۰۰۰	متوسط قیمت دریافتی تولیدکننده
۲۹۹۳۸	۳۹۶۶	خالص دریافتی تولیدکننده
۲۵۹۳۸	۱۹۵۶	سود خالص تولیدکننده

مأخذ: یافته‌های پژوهش

نتایج بررسی بازار عمده‌فروشی و خرده فروشی در جدول ۲ نیز نشان می‌دهد خالص دریافتی خرده‌فروشان انگور بیشتر از خالص دریافتی تولیدکنندگان می‌باشد. همچنین سود خالص دریافتی عملیات بازاریابی عمده‌فروش و خرده‌فروش برای هر کیلوگرم خشکبار به ترتیب معادل $۲۲/۳۶$ و $۷/۱۵$ درصد قیمت دریافتی آن‌ها بوده است. هر چند خالص دریافتی خرده‌فروشان از عمده‌فروشان در بازار خشکبار بیشتر است، سود خالص عملیات بازاریابی

ارزیابی شبکه بازاریابی

عمده فروشان بیشتر از خرد هفروشان می باشد. این امر به دلیل پایین بودن قیمت خرید خشکبار از کشاورز است.

جدول ۲. وضعیت هزینه ها و درآمد عمده فروشان و خرد هفروشان برای هر کیلو گرم

محصول (ریال)

خشکبار	انگور بی دانه	عمده فروشان	شرح
خشکبار			
۱۷۸۲	۱۲۶۸	۱۰۵۶	هزینه های کل بازاریابی
۱۷۲۳	۱۲۵۲	۷۴۹	هزینه محل کسب
-	-	۱۸۹	هزینه انبارداری
۵۹	۱۶	۱۱۸	هزینه حمل و نقل
-	۷۳۳	-	هزینه ضایعات
۴۵۰۰۰	۱۰۰۰۰	۴۰۰۰۰	متوسط قیمت دریافتی
۴۳۲۱۸	۸۷۳۲	۳۸۹۴۴	خالص دریافتی
۳۲۱۸	۴۷۳۲	۸۹۴۴	سود خالص عوامل بازاریابی

مأخذ: یافته های پژوهش

حاشیه بازاریابی

جدول های ۳ و ۴ نیز حاشیه عمده فروشی، خرد هفروشی، کل و سهم عوامل بازاریابی از قیمت نهایی را نشان می دهند. میزان حاشیه بازاریابی در مسیر های تازه خوری انگور بین ۲۵۰۰ تا ۵۰۰۰ ریال به ازای هر کیلو گرم است. همچنین بیشترین سهم کشاورز از قیمت نهایی در فروش تازه خوری مربوط به مسیر نخست است، که هیچ گونه عامل واسطه دیگری در آن حضور ندارد چنان که در جدول های ۳ و ۴ مشاهده می شود، با افزایش تعداد واسطه ها در مسیر های تازه خوری سهم تولید کننده نیز کاهش می یابد.

جدول ۳. مقادیر حاشیه و سهم عوامل بازاریابی انگور بیانه در مسیر تازه‌خوری

مسیر	تولیدکننده خرده‌فروش					کل
مسیر اول	حاشیه (ریال)					-
مسیر اول	سهم عوامل بازاریابی (درصد)	-	۱۰۰	-	-	۱۰۰
مسیر دوم	حاشیه (ریال)					-
مسیر دوم	سهم عوامل بازاریابی (درصد)	۵۰	-	۵۰	۵۰۰۰	۱۰۰
مسیر سوم	حاشیه (ریال)					-
مسیر سوم	سهم عوامل بازاریابی (درصد)	۳۳/۳۳	۶۶/۶۷	۲۵۰۰	-	۱۰۰
مسیر	حاشیه (ریال)					-
مسیر	سهم عوامل بازاریابی (درصد)	۲۵	۵۰	۲۵۰۰	۵۰۰۰	۱۰۰
چهارم	حاشیه (ریال)					-
چهارم	سهم عوامل بازاریابی (درصد)	۲۵	۵۰	۲۵	۲۵۰۰	۵۰۰۰

مأخذ: یافته‌های پژوهش

حاشیه بازاریابی در مسیرهای خشکبار انگور ۱۵۰۰۰ تا ۱۷۰۰۰ ریال به ازای هر کیلوگرم می‌باشد. از آنجا که در بیشتر مسیرهای بازاررسانی خشکبار، مجموع حاشیه خرده‌فروشی و عمدۀ فروشی با حاشیه کل برابر نمی‌باشد، می‌توان به وجود واسطه‌های فراوان در این مسیرها اشاره داشت. چنین مسئله‌ای در مسیرهای تازه‌خوری کمتر است.

به طور کلی، در بررسی حاشیه بازاریابی انگور در دو شکل تازه‌خوری و خشکبار مشاهده می‌شود که در هر دو حالت میزان حاشیه قابل توجه بوده و تقریباً در تمامی مسیرها حاشیه خرده‌فروشی بیشتر از حاشیه عمدۀ فروشی است. از طرفی، مقدار حاشیه بازاریابی در فروش خشکبار بیش از تازه‌خوری می‌باشد و سهم خرده‌فروش از قیمت نهایی نیز بیشتر از سهم عمدۀ فروشی ارزیابی شده است.

ارزیابی شبکه بازاریابی

جدول ۴. مقادیر حاشیه و سهم عوامل بازاریابی خشکبار بی دانه

مسیر	حاشیه (ریال)	تولید کننده	عمده فروش	خرده فروش	کل
مسیر اول	حاشیه (ریال)	-	-	-	-
	سهم عوامل بازاریابی (درصد)	۱۰۰	۱۰۰	-	-
مسیر دوم	حاشیه (ریال)	۱۵۰۰۰	۱۵۰۰۰	-	-
	سهم عوامل بازاریابی (درصد)	۱۰۰	۳۰	-	۷۰
مسیر سوم	حاشیه (ریال)	۱۵۰۰۰	۸۰۰۰	۸۰۰۰	-
	سهم عوامل بازاریابی (درصد)	۱۰۰	۱۶	۱۴	۷۰
مسیر چهارم	حاشیه (ریال)	۱۷۰۰۰	۱۲۰۰۰	۲۰۰۰	-
	سهم عوامل بازاریابی (درصد)	۱۰۰	۲۳/۰۷	۳/۸۴	۶۷/۳
مسیر پنجم	حاشیه (ریال)	۱۷۰۰۰	۱۲۰۰۰	۵۰۰۰	-
	سهم عوامل بازاریابی (درصد)	۱۰۰	۲۳/۰۷	۹/۶۱	۶۷/۳
مسیر ششم	حاشیه (ریال)	۱۷۰۰۰	۱۰۰۰۰	۲۰۰۰	-
	سهم عوامل بازاریابی (درصد)	۱۰۰	۱۹/۲۳	۳/۸۴	۶۷/۳
مسیر هفتم	حاشیه (ریال)	۱۷۰۰۰	۱۰۰۰۰	-	-
	سهم عوامل بازاریابی (درصد)	۱۰۰	۱۹/۲۳	-	۶۷/۳
مسیر هشتم	حاشیه (ریال)	۱۵۰۰۰	۱۳۰۰۰	-	-
	سهم عوامل بازاریابی (درصد)	۱۰۰	۲۶	-	۷۰
مسیر نهم	حاشیه (ریال)	۱۷۰۰۰	۱۲۰۰۰	-	-
	سهم عوامل بازاریابی (درصد)	۱۰۰	۲۳/۰۷	-	۶۷/۳
مسیر دهم	حاشیه (ریال)	-	-	-	-
	سهم عوامل بازاریابی (درصد)	۱۰۰	۱۰۰	-	-

مأخذ: یافته های پژوهش

کارایی بازاریابی

مطابق با داده های جدول ۵، بازار رسانی انگور بی دانه کارایی مناسبی ندارد. در نگاهی

دقیق می توان دریافت که در تمامی مسیرها، ناکارایی فنی مقادیری را به خود اختصاص داده

اقتصاد کشاورزی و توسعه - سال بیست و دوم، شماره ۸۶

است؛ به عبارتی، بالا بودن هزینه‌های ضایعات در مسیر تازه خوری انگور بی‌دانه را می‌توان از جمله عوامل مؤثر بر ناکارایی کل بیان کرد.

مسیر سوم که عوامل بازاررسانی تولید‌کننده، خریدار محلی و مصرف‌کننده در آن قرار دارد، دارای بیشترین کارایی است. در این مسیر کارایی قیمتی و تا حدودی کارایی فنی بالاتر از سایر مسیرهاست. در حال حاضر، تنها ۵ درصد از توزیع انگور تازه خوری از این مسیر انجام می‌پذیرد. مسیر اول که حداقل عوامل بازاریابی در آن قرار دارند (تولید‌کننده و مصرف‌کننده) نیز کمترین مقدار کارایی را دارد، زیرا در ازای حاشیه ایجاد شده، خدمات بازاریابی خاصی انجام نپذیرفته است. در ضمن مسیر چهارم، که سهم اعظم بازاررسانی تازه‌خوری را به عهده دارد، کارایی چندان مناسبی ندارد. در این مسیر، ناکارایی فنی از سایر مسیرها بیشتر است. بنابراین، به نظر می‌رسد که با کاهش هزینه‌های ضایعات بتوان کارایی بازار را بهبود بخشید. چنین تفسیری را می‌توان برای سایر مسیرها نیز به کار برد.

جدول ۵ کارایی مسیرهای بازاررسانی انگور بی‌دانه

مسیر	ناکارایی قیمتی	فاکارایی فنی	ناتکارایی	رتبه کارایی	فاکارایی	سهم هر مسیر
		کل	مسیر	از مصرف تازه خوری(درصد)	ناتکارایی	
مسیر اول	۰/۹۹	۰/۱	۰/۹۹	۴	۰/۹۹	۳۴
مسیر دوم	۰/۷۳	۰/۱۸	۰/۹۱	۳	۰/۹۱	۲۳
مسیر سوم	۰/۲	۰/۱۲	۰/۳۲	۱	۰/۳۲	۵/۵
مسیر چهارم	۰/۳۴	۰/۲	۰/۵۴	۲	۰/۵۴	۳۷/۵

مأخذ: یافته‌های پژوهش

مطابق با جدول ۶، بازاررسانی خشکبار انگور کارایی چندان مناسبی ندارد. همچنین نتایج نشان می‌دهد که کارایی قیمتی در بیشتر مسیرها بالاست. این مسئله به وجود هزینه‌های بالای بازاریابی مربوط می‌باشد. نکته قابل توجه این است که بدلیل ضایعات کم خشکبار،

ارزیابی شبکه بازاریابی

کارایی فنی در بیشتر مسیرها، به استثنای مسیرهایی که کارخانه‌های بسته‌بندی در آن حضور دارند، حداکثر می‌باشد.

مسیر اول، که کمترین عوامل بازاریابی در آن قرار دارند (تولید‌کننده و مصرف‌کننده)، کمترین مقدار کارایی را دارد. همان‌طور که مشاهده می‌شود، در این مسیر ناکارایی قیمتی بالایی به چشم می‌خورد که این امر می‌تواند به‌دلیل فقدان خدمات بازاریابی مناسب باشد، هرچند تنها ۳ درصد خشکبار از این مسیر توزیع می‌گردد. مسیر ششم که عوامل بازارسازی تولید‌کننده، عمدۀ فروش، کارخانه بسته‌بندی، خردۀ فروش و مصرف‌کننده در آن قرار دارد، دارای بیشترین کارایی است، ولی تنها ۲/۵ درصد خشکبار از این مسیر بازارسازی می‌شود. مسیرهای ششم و هفتم که کارخانه‌های بسته‌بندی را در مسیر شامل می‌شوند، بیشترین کارایی را در مقایسه با سایر مسیرها دارند. از طرفی، کارایی مسیر ششم از هفتم بیشتر است که نشان می‌دهد وجود عمدۀ فروشان در مقایسه با واسطه‌ها در مسیر بازارسازی کارایی بیشتری ایجاد می‌کند.

جدول ۶. کارایی مسیرهای بازارسازی خشکبار انگور

مسیر	قیمتی	کل	نکارایی	نکارایی فنی	رتبه کارایی	سهم هر مسیر از کل تولید (درصد)
مسیر اول	۰/۹۹	۰	۰/۹۹	۰/۹۹	۹	۳/۳
مسیر دوم	۰/۵۴	۰	۰/۵۴	۰/۴۷	۷	۷/۵
مسیر سوم	۰/۴۷	۰	۰/۴۷	۰/۴۷	۳	۴۱
مسیر چهارم	۰/۵	۰	۰/۵	۰/۵	۴	۵/۵
مسیر پنجم	۰/۵۳	۰	۰/۵۳	۰/۵۳	۶	۱۹
مسیر ششم	۰/۲۶	۰/۰۷	۰/۳۳	۰/۳۳	۱	۲/۱۴
مسیر هفتم	۰/۳	۰/۰۷	۰/۳۷	۰/۳۷	۲	۱۹
مسیر هشتم	۰/۵۱	۰	۰/۵۱	۰/۵۱	۵	۱/۱۰
مسیر نهم	۰/۵۶	۰	۰/۵۶	۰/۵۶	۸	۲/۲

مأخذ: یافه‌های پژوهش

اقتصاد کشاورزی و توسعه - سال بیست و دوم، شماره ۸۶

در حال حاضر، سهم اعظم بازار رسانی خشکبار (حدود ۶۰ درصد) در مسیر سوم و پنجم انجام می‌پذیرد. این مسیرها، در بین ۹ مسیر رتبه سوم و ششم را از نظر کارایی کسب نموده‌اند. تفاوت این مسیرها با مسیرهای ششم و هفتم در نبود کارخانه‌های بسته بندی است. بنابراین، به نظر می‌رسد، کارخانه‌های بسته بندی مناسب با حاشیه ایجاد شده، خدمات بهتری نیز ارائه نموده‌اند.

نتیجه‌گیری و پیشنهادها

در پژوهش حاضر ضمن معرفی و مقایسه مسیرهای مختلف بازار رسانی محصول انگور و خشکبار آن در شهرستان ملایر، هر یک از مسیرهای یاد شده ارزیابی و تجزیه و تحلیل شد. براساس اطلاعات به دست آمده، بیش از ۹۵ درصد محصول انگور تولید شده وارد مسیر فراوری می‌شود. مهم‌ترین مسیرهای بازار رسانی انگور و خشکبار عبارت اند از: تولید کننده- خریدار محلی- خرده‌فروش و در خشکبار تولید کننده- عمده‌فروش- خرده‌فروش. چنین نتایجی در مطالعات بیکزاده و چیدری (۱۳۸۶) و خالدی و همکاران (۱۳۸۹) نیز مشاهده می‌شود.

مهم‌ترین هزینه بازاریابی انگور و خشکبار هزینه حمل و نقل می‌باشد. سود خالص کشاورز در فروش خشکبار بیشتر از سود خالص فروش انگور می‌باشد. به علاوه، خالص دریافتی خرده‌فروش بیشتر از خالص دریافتی تولید کننده است. هر چند خالص دریافتی خرده- فروشان از عمده‌فروشان در بازار خشکبار بیشتر است، سود خالص عملیات بازاریابی عمده- فروشان بیشتر از خرده‌فروشان می‌باشد. امیرنژاد و رفیعی (۱۳۸۹) و پوکرل و تافا (۲۰۰۷) نیز به نتایجی مشابه با این پژوهش دست یافته‌اند. این واقعیت به دلیل پایین بودن قیمت خرید خشکبار از کشاورز می‌باشد. بیشترین سهم از قیمت نهایی به ترتیب نصیب کشاورز، خرده‌فروش و عمده‌فروش می‌شود. حاشیه بازاریابی در این محصولات بالاست. مسیرهای بازار رسانی کارایی مناسبی ندارند. کلانتری و همکاران (۱۳۸۴)، زارع (۱۳۸۴) و ریچاردز و همکاران (۱۹۹۶) نیز

ارزیابی شبکه بازاریابی

در مطالعات خود به نتایج مشابهی رسیده‌اند. ناکاراترین مسیر در این دو محصول، مسیری است که کشاورز محصول را به طور مستقیم به مصرف کننده می‌رساند. کارایی قیمتی در این مسیر پایین است که نشان‌دهنده خدمات بازاریابی محدود کشاورزان می‌باشد. همچنین در مسیرهایی که کارخانه‌های بسته‌بندی وجود دارند، کارایی بیشتری در بازارسازی خشکبار وجود دارد.

یکی از موانع روبروی کشاورزان نحوه فروش محصولات است به نحوی که به منظور جلوگیری از خرابی محصول، حاضر می‌شوند آن را به قیمتی نه‌چندان بالا به طور مستقیم یا از طریق واسطه به فروش برسانند. با سازماندهی بازار محصولات کشاورزی و تقویت تشکل‌های مردمی می‌توان ناتوانی ناشی از خرد بودن و درنتیجه سهم کوچک تک‌تک کشاورزان در فرایند بازاریابی را بهبود بخشد. از جمله مشکلات اساسی دیگر در بازاریابی و فروش، بسته‌بندی نامناسب و غیربهداشتی و فله‌ای انگور و خشکبار آن است. جهت جلوگیری از فروش فله‌ای این محصولات، ایجاد تعاونی‌های مردمی نیز زمینه را برای فروش مستقیم کشاورز و کاهش واسطه‌های موجود در مسیر بازارسازی مهیا می‌نماید.

منابع

۱. استخر، م. و اسماعیلی، ع. ۱۳۸۹. تحلیل اقتصادی بازاریابی داخلی خرمای کبکاب در شهرستان کازرون. *اقتصاد کشاورزی*، ۲: ۱۰۹-۱۲۵.
۲. امیرنژاد، ح. و رفیعی، ح. ۱۳۸۹. بررسی حاشیه و کارایی بازار برنج در استان مازندران. *اقتصاد و توسعه کشاورزی (علوم و صنایع غذایی)*، ۴(۲): ۱۹۵-۲۰۴.
۳. باریکانی، ا.، محمدزاده، ر. و شاهنوشی، ن. ۱۳۸۷. تحلیل اقتصادی تولید و بازاریابی زیره‌سبز مطالعه موردی شهرستان سبزوار. *اقتصاد کشاورزی و توسعه*، ۶۴: ۱۱۹-۱۳۸.

اقتصاد کشاورزی و توسعه - سال بیست و دوم، شماره ۸۶

۴. بیکزاده، ص. و چیذری، اح. ۱۳۸۶. بررسی کانال بازاریابی و عوامل موثر بر حاشیه بازاریابی سیب زمینی. اقتصاد کشاورزی و توسعه، ۵۷: ۸۱-۱۰۳.
۵. حسن پور، ب. ۱۳۷۶. بررسی اقتصادی تولید و بازاریابی انجیر در استان فارس. پایان نامه کارشناسی ارشد اقتصاد کشاورزی. دانشگاه شیراز.
۶. خالدی، م.، شوکت فدایی، م. و نکوفر، ف. ۱۳۸۹. بررسی کارایی بازار گوشت مرغ در ایران (مطالعه موردی: شهرستان کرج). اقتصاد و توسعه کشاورزی (علوم و صنایع غذایی)، ۴: ۴۴۵-۴۴۸.
۷. زارع، ش. ۱۳۸۴. اقتصاد تولید و کارایی انگور کاران استان خراسان (مطالعه موردی شهرستان کاشمر). اقتصاد کشاورزی و توسعه، ۵۲: ۲۷۹-۳۰۶.
۸. سازمان جهاد کشاورزی استان همدان. ۱۳۹۲.
۹. شجری، ش. ۱۳۸۱. بررسی مسائل بازاریابی و صادرات خرمای شاهانی مطالعه موردی استان فارس (شهرستان جهرم). اقتصاد کشاورزی و توسعه، ۳۹: ۱۴۱-۱۶۸.
۱۰. کاظم نژاد، م. و صدرالاشرافی، س.م. ۱۳۷۹. تحلیل اقتصادی حاشیه بازاریابی با استفاده از مدل‌های اقتصادی (مطالعه موردی برج). مجموعه مقالات سومین کنفرانس اقتصاد کشاورزی. دانشگاه فردوسی مشهد. ۳۲۹-۳۳۸.
۱۱. کرباسی، ع.، یوسفی، ع.، آزادی، پ.، شفیعی، م.، بنی جمالی، س.م. و ایران‌شاهی، ا. ۱۳۸۲. مطالعه بر روی شبکه بازاریابی گل و گیاهان زینتی شهرستان محلات. دومین سمینار علمی-کاربردی گل و گیاهان زینتی ایران. شهرستان محلات.
۱۲. کلانتری، خ.، قهeman زاده، م. و اسدی، ع. ۱۳۸۴. ارزیابی وضعیت بازاریابی تعاونی‌های تولید دام و طیور (مطالعه موردی استان‌های منتخب). اقتصاد و توسعه کشاورزی، ۵۲: ۱۰۷-۱۳۴.
۱۳. محمدی، د. ۱۳۸۸. بررسی مسائل بازار رسانی انگور دیم در شهرستان ممسنی. مؤسسه پژوهش‌های برنامه‌ریزی، اقتصاد کشاورزی و توسعه روستایی. مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی. ش ۱۱۶۳.

ارزیابی شبکه بازاریابی

۱۴. مرتضوی، س.ا. و فلاحی، ا. ۱۳۸۷. ارزیابی اقتصادی مسیرهای بازاررسانی گوجه‌فرنگی شهرستان مرودشت. *اقتصاد کشاورزی و توسعه*، ۶۲: ۱۲۱-۱۴۵.
۱۵. واثقی، ا. و بخشوده، م. ۱۳۸۸. بازاریابی گل رز هلندی در شهرستان اصفهان. *علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی*، ۴۸: ۳۷۷-۳۸۸.
16. Dawe, D. C., Piedad, F. M., Chery, B. C. and Jesusa, M. C. 2008. Rice marketing systems in the Philippines and Thailand: Do large numbers of competitive traders ensure good performance. *Food Policy*, 33: 455-463.
17. Digby, M. B. 1989. Marketing margins in the meat sector. England and Wales 1978–1987. *Journal of Agricultural Economics*, 40(2): 129-142.
18. Maheshwari, A. 1993. Market fragment and market sharing in wholesale trade centre in Karnataka. *Indian Journal of Agricultural Economics*, 48:658-666.
19. O'Connell, J. and Connolly, W. 1975. Measurement and analysis of aggregate marketing margins. *Journal of Agricultural Economics*, 26(2): 219-226.
20. Pokhrel, M. and Thapa, B. 2007. Are marketing intermediaries exploiting mountain farmer in Nepal? A study based on market price, marketing margins and income distribution analysis. *Agricultural Systems*, 94(2):151-164.
21. Richards, S., Timothy, J., Kagan, A., Mischen, P., and Adu-Asamoad, R. 1996. Marketing order suspension and fresh Lemon

اقتصاد کشاورزی و توسعه - سال بیست و دوم، شماره ۸۶

retail FOB margins. *Jornal of Agricultural and Applied Economics*,
28(2): 263-277.

22. Traub, L. and Jayne, T. S. 2008. The effects of price deregulation on maize marketing margins in South Africa. *Food Police*, 33:224-236.